

FARNÍ NOVINY

UODŇANY prosinec 1996 - vydává farní rada

Ano, pro člověka nevěřícího je smrt strašná. Je strašné najednou opustit tento svět a nebýt. Je strašné muset zemřít a zanechat zde všechno. Je to hrozné být spálen v peci krematoria. Je smutné opustit své nejbližší a navždy odejít. Pro věřícího i nevěřícího člověka je smrt velkým tajemstvím. Tajemstvím zrození, tajemstvím umírání.

Zemřelý nebyl nevěřící, byl věřící. Celý svůj život prožíval hlubokou vírou v Boha. Léta působil jako kostelník v Českých Budějovicích u sv. Jana na Lineckém předměstí - v kostele, kde jsem byl proti své vůli jako týdenní človiček pokřtěn. Léta jsme spolu pracovali. Když odešel do důchodu, setkávali jsme se na zájezdech. To už je v tuto chvíli minulost.

Farní společenství od sv. Jana se s ním rozloučilo opravdu důstojně. Na cestě k Bohu se církev putující loučí obětí mše svaté a modlitbou. Bylo to důstojné rozloučení věřících spojených vírou, nadějí a láskou.

V těchto chvílích loučení jsem přemýšlel a uvažoval také o své životní cestě. Cestě, která také jednou skončí, cestě, která by už nyní měla být cestou ke svatosti. Bůh přece chce, aby každý člověk byl svatý.

Jaký byl a jaký je vlastně můj život?

Pokřtěn proti své vůli. V dětství jsem byl vychován ve víře v Boha - dar, kterého jsem si nikdy nedovedl vážít. V dospívání první pády. Život bez Boha, bez modlitby, beze mše svaté. Po vojně začátek nové cesty: duchovní růst, cesta vzhůru, k Bohu, krůček po krůčku. A když si člověk myslí, že je dokonalý, že dosáhl svatosti - následuje pád. Pýcha člověka je jedním z nejtěžších hříchů. Následky pýchy našich prarodičů, Adama a Evy, neseme na svých bedrech dodnes.

Dnes se stýkám s bezdomovci, tuláky, lidmi, kteří propadli alkoholu, drogám, hracím automatům, s lidmi, kteří nemají víru, s mladými ženami, které pozdě odpoledne odcházejí za svým řemeslem, které je tak staré jako lidstvo samo a vrací se až k ránu do svého příbytku. A zjišťuji něco zvláštního: Také tyto lidi Bůh miluje, touží po nich, touží po nich svou velikou láskou, kterou si snad ani nedovedeme představit.

Napadá mne jedna kaciřská myšlenka: tyto lidi možná Bůh miluje a touží po jejich spáse víc, než po těch spravedlivých.

Vzpomínám si na svoji zemřelou babičku, měla jedenáct dětí. Deset se jí povedlo, to jedenácté se dalo na špatnou cestu. Celý život se za toto zbloudilé dítě modlila a nepřestala ho milovat. Víím, že toto zbloudilé dítě babička milovala víc, než všech ostatní.

Jsem členem farní rady a připadám si jako Jidáš mezi apoštoly. Ale znám cestu, cestu, která vede k Bohu. Je to cesta víry, naděje a lásky. Dokazu se vydat opět na tuto cestu? Cestu, která vede k Pánu? Modlete se za mne. Modlete se za všechny, kteří tuto cestu teprve hledají, kteří bloudí.

František Rubeš

Příští farní noviny vyjdou 29. prosince

- k Novému roku

Požehnaný advent '96 všem!

Slovo na úvod

Při dětské bohoslužbě v pondělí jsem to trochu rozškatulkoval:

nejčastěji se pohybujeme ve čtyřech souběžných počítáních roku:

- kalendářní rok - od 1.1. - 31. 12.
- školní rok - od 1.9. - 30.6.
- církevní rok - letos od neděle 3. prosince 1995 - do soboty 30. listopadu 1996
- osobní rok - od data narození po okamžik smrti (ten máme každý individuálně!)

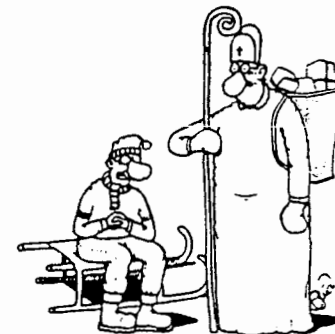
Dnes společně začínáme další církevní rok. Bude probíhat od 1. prosince 1996 do 29. listopadu 1997, dá-li Pán. Nastupuje tzv. nedělní cyklus "B".

Několik charakteristik nadcházejícího církevního roku:

- poslední rok Desetiletí Duchovní obnovy národa, vyhlášené Otcem kardinálem Tomáškem 16.8. 1987 - tisíc let od smrti sv. Vojtěcha
 - patron roku: sv. Vojtěch; téma: služba životu.
 - "Ježíš Kristus, Pán dějin a Otec budoucího věku"
- první rok přípravy na jubilejní rok 2 000 - vyhlášený sv. Otcem Janem Pavlem II.
 - téma: "zaměření na Ježíše Krista, na tajemství spásy, které se má dostat celému lidskému rodu."

K dnešní neděli a celému církevnímu roku vydali naši biskupové pastýřský list. Četl se v kostele, je uveřejněn i v Katolickém týdeníku.

„Vás Mikuláše mám rád. Hlavně proto, že to je jediný veřejný činitel, který nezatěžuje kapsy nás drobných daňových plátců!“

Kalendárium života farností - prosinec:

- neděle - 1. 12. **Adventní pouť ve Skočicích** v 15.30 hod
program: roznášení světla, adorace, mše svatá - P. Miroslav Nikola - Horažďovice
- úterý - 3. 12. **přednáška** s hudebním doprovodem "Liturgický rok" v 19 hod
Mgr. Jan Adámek z Pisku - sál Městské galerie
- pátek - neděle 6. - 8. 12. **Oblastní setkání mládeže**
pro vikariáty Strakonice, Písek, Sušice a Nepomuk
téma: "Mistře, kde bydlíš? - "Pojďte a uvidíte!"
- sobota - 7. 12. **Adventní pouť na Lomečku** v 10 hod
Mons. Dr. Jaroslav Škarvada
- neděle - 8. 12. **Mikulášská** v kostele v 15 hod
Zn. Přines dárek - dostaneš dárek.
- pátek - 13. 12. **Fatimský den na Lomečku** v 17 hod
Mons. Dr. Antonín Liška
- neděle - 15. 12. **Svatost společného pomazání nemocných**
- úterý - 17. 12. **Vikariátní konference ve Skočicích** - mše sv. v 9 hod
povede bývalý vodňanský dp. děkan P. Gabriel Vl. Kofroň, OPraem.

Bohoslužby o vánocích

"půlnoční" bohoslužby v úterý 24. prosince letos budou:

Skočice, Bavorov a Lomec - ve 22 hodin

Vodňany - ve 24 hodin. Tzv. "dětská" v 16 hod

Boží Hod:	Vodňany	8 + 17,	Bavorov	8
	Skočice	9.30,	Lomec	10 ? - P. B. Richter
	Chelčice	11		

Sv. Štěpán - jako v neděli

Vodňanský betlém bude přístupný (kromě bohoslužeb) na Boží Hod vánoční i na sv. Štěpána od 9 - 17 hodin. Poprvé o dětské půlnoční. (Každý rok chodí lidé na jesličky už několik dní předem a diví se, proč ještě betlém nestojí)

26. 12. **Pouť po betlémech** - ? Dobřš, Vacov - odjezd ve 13 hod - děti

27. 12. **Pouť do Rakouska** - Christkindel a další místa - Rakousko - všichni

29. 12. svátek Svaté rodiny - **obnova manž. slibů**

vyjdou opět farní noviny

31. 12. **Pobožnost na konci obč. roku** (+ farní statistika roku)

Všichni jsou vždy srdečně zváni!

P. B. Švehla

Civilní služba ve Vodňanech (tzv. Pepa IV.)

1. listopadu 1996 nastoupil na vodňanské děkanství druhý "voják" pan Tomáš Zdobinský ze Sušice. * 7. 4. 1978; civilní služba trvá 18 měsíců - tj. do konce července 1998.

Pro snazší rozlišení nás tři: Jsme trojka: Dlouhý - Široký a Bystrozraký, podle jmen STB Vodňany.

At' se mu u nás líbí, at' jemu i nám jeho služba prospěje na těle i na duši.

Poděkování

Někdy patří k povinnostem pečovatelky také složit uhlí.

Také letos, po nezbytných nákupu v jednom pracovním dni tato situace nastala. Uhlí bylo sklopené až ke dveřím, skoro se ani nedaly odemknout. V té chvíli jsem přemýšlela, jak dlouho mi bude trvat, než uhlí uklidím; jestli vůbec stihnu rodičovskou schůzku ve škole.

Obloha byla zatažená a znovu slibovala letošní první snih. Uhlí ubývalo pomalu a zdálo se mi, že ta hromada přede mnou nemá konce. Najednou jsem měla vedle sebe posilu. Byla jsem velmi překvapena tím, že někdo dokáže přerušit denní plán svých povinností a pomoci tomu druhému.

Nedostatek času a spousta nevyřízených věcí tlačí na každého z nás. Sama to znám z vlastní zkušenosti a v té chvíli jsem si to zvlášť uvědomovala. Společně jsme uklidili zbytek ještě dříve, než začal padat sníh. Na poslední farní radě jsme slyšeli kritiku na chování dětí, kteří navštěvují skaut. Myslím si, že kdyby si vzaly příklad ze svého vedoucího, nic z těch věcí, které provedly na faře by se neodvážily udělat. Jeden bod ze skautského zákona zní: "Skaut je zdvořilý, uctívá ke všem, zvláště k ženám, k dětem, ke starým lidem, k slabým a bezmocným. Nesmí přijmout odměnu za svou pomoc či úslužnost"

Díky, Milane! Dokázal jsi nám, že jej dokážeš v životě plnit do poslední tečky.

Zuzana a pan Zima

Zamyšlení na konci církevního roku:

Čas utekl jako voda a opět stojíme na prahu adventu - času, kdy si připomínáme první příchod Pána na tento svět. Končí církevní rok a my si uvědomujeme, že jsme opět blíž Bohu, blíže okamžiku setkání se spravedlivým soudcem.

V těchto listopadových dnech jsem byl jedním z účastníků zádušní mše sv. a vlastního pohřbu ve hřbitovní kapli v Mladém. (České Budějovice). S nebožtíkem jsme byli ještě před dvěma měsíci na zájezdu v Itálii. Na nic si nestěžoval, byl spokojen. Nikdo z nás netušil, že za krátkou dobu budeme stát nad jeho rakví. Moje spolence, s kterou už léta žiji, tuto skutečnost vyjádřila velice stručně: "Je to strašné!"